

A
S
J
A
S
A
N
A
4/
83

ASIANSANA 4/83 10. vsk.

Kirjastotieteen ja informatiikan opiskelijoiden ainejärjestö UDK ry:n äänenkannattaja

Toimituksen osoite:
Nekalantie 52 C 3
33800 Tampere 80

Nyt ei tehty ihan sellaista lehteä kuin yleensä syksyn eka numero. Ei tehty vakavahenkistä vastatulleen opettajan haastattelua, kun huomattiin, että haastateltavia olisi itse asiassa useitakin. Eikä koko lehteä sentään viitsi opettajien haastatteluilla täyttää. Eikä haastateltu uutta opiskelijaa, sattuneesta syystä. Päätoimittaja on yhtä epäiteellisen subjektiivinen kuin ennenkin. Muut toimittajat ovat olleet ilahduttavan virkeitä ja tehneet hyvää työtä. Lukijakin ymmärtänee ilmaista heille kiitoksensa. Erityisen hauska yllätys oli monia vuosia Asiansasanan hyvää laatua ylläpitäneen huippupakinoitsijamme pikku Myyn loistokas Come Back. Lue, niin näet.

SISÄLLYS:

Voisit vähän itsekin vaivautua vilkaisemaan!

Painopaikka:

T:mi Tehokopiointi

Tampere 1983

ISSN 0356-0139

TOIMITTAJAT:

Marianne Ahlsten
Juha Hakala
Auli Kaartinen
Riitta Kärki (vastaava)
Maarit Laskujärvi
Juha Piukkula
Elina Rauhala
Jaana Saherma
Memu Viljakainen

Kansi: M. Viljakainen
kuvasi Pertti Vakkarin

TÄSSÄ YLEISÖNOSASTOKIRJE, JOSSA SANOTAAN, ETTEIVÄT TÄMÄN TALON TOIMITTAJAT PYSY TEKEMÄÄN HYVÄÄ JUTTUA EDES SILLOIN, KUIN HEIDÄN HENKENSÄ JA ELÄMÄNSÄ RIIPUISI JUTUSTA!

EI KUULLOSTA HASSUMMALTA... ISKE SE ETUSIVULLE.

Hallituksen palsta

Hallituksen palsta kuulostaa jotenkin arvokkaalta ja vaativalta. Mykistyn hetkeksi sen kunniaksi. ---

Hallituksen palstalle kirjoittamiseen täytyy oletettavasti olla jokin syy. Se voi olla mikä tahansa: halu tehdä sää-ilmiöitä ymmärrettävimmiksi tai vaikkapa kunnioitettava into valistaa kansaa lähiaikoina tehdyistä kunnallisista päätöksistä. Minun kannustimenani eivät toimi kumpikaan edellämäinituista; minä ammennan aiheeni rahakirstujen syövereistä (tiesittekö, että UDK:lla on rahakirstuja?).

Edellä siis hienotunteisesti viittasin siihen, että toimin armaan ainejärjestömme taloudenhoitajana. Minkäkö talouden? Kuten tiettyä, UDK ry on erinomaisesti organisoitu rekisteröity yhdistys, jollaisten toimintaan liittyy - arvaattehan jo - erittäin hyvin hoidettu talous; talous, joka ei pienistä horju eikä heilu.

Tämän pohjustuksen kautta pääsenkin tekstin teemaan, joka on: kuinka päästä hyvin hoidetun rekisteröidyn yhdistyksen paksun rahapussin haltijaksi, ja mitä teen onnistuttuani siinä.

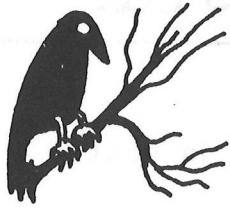
Asia on periaatteessa varsin yksinkertainen: sinun pitää ensin vain mennä valitsemasi yhdistyksen - olkoon se nyt tässä tapauksessa UDK - vuosikokoukseen, ajautua siellä jotenkin hallituksen jäseneksi, ja myöhemmin, sopivan tilaisuuden tullen, ilmoittaa omimmaksi alueeksesi varojenhoito. Ainoana esteenä uljaalla urallasi ovat ne monet monet muut, jotka myöskin tavoittelevat taloudenhoitajan titteliiä... Voitettuasi nuo esteet voit olla tyytyväinen, paikkasi on taattu ainakin vuodeksi eteenpäin.

Taloudenhoitajana tunnet sitten itsesi vähintään Roope Ankaksi, joskin huomattavasti suositummaksi. Hallituksen kokouksessa kaikki parveilevat ympärilläsi, etkä kertaakaan tule jäämään unohduksiin. Jos suljet korvasi rahapyyynnöiltä, voit aistia sen lämpimän kiinnostuksen ilmapiirin, joka sinua ympäröi. Sinua tarvitaan joka paikassa; et tule olemaan poissa yksistäkään iltamasta, retkistä tai muista riennoista. Elämäsi on yhtä juhlaa.

Jos kuitenkin jostain kummallisesta syystä olet illan tai pari kotona, ei sinun kannata lainkaan hätäntyä, sillä tekemistä riittää. Tittelisi mukana sinulle on siunaantunut tilikirja, rahapussi, pankin asiakaskortti ja uskomaton määrä erilaisia kuitteja sekä tiliotteita. Vapaina iltoinasi voit ryhtyä järjestelemään muutaman kuukauden aikana kertynyttä kuittipinoa, kirjaamaan menoja ja tuloja tilikirjaan ja laskeskelemaan, kuinka paljon tosiasiallinen rahatilanne poikkeaa siitä, mitä tilikirjat osoittavat. Tällainen puuha on hyvin jännittävää, ja lisäksi se kehittää kärsivällisyyttä ja itsehillintäkykyä.

Ohjeet siitä, miten kaikesta edellämäinitusta päästään eroon, ovat vielä kesken. Ottaen huomioon sen, miten miellyttävää elämä taloudenhoitajana on, ovat moiset ohjeet oikeastaan täysin hyödyttömätkin. Kukapa haluaisi päästä rahasta lopullisesti eroon?

Pitva

ASIA- SANA

Tänä syksynä oli pitkästä aikaa ihan mukava aloittaa uusi lukukausi kirjastotieteen ja informatiikan opinnoissa. Voi olla, että yksi merkittävä syy tähän on oman asennoitumiseni kehittyminen vähän myönteisempään suuntaan. Mutta uskon, että myös itse opiskelun sisältö on tehnyt opinnoista mielekkäämmän tuntuisia.

Syventävissä opinnoissa on nykyisin suorastaan mielenkiintoisia aineksia. Entisten neljän voittamattomilta esteiltä näyttävän kirjatentin ja yhden (luvalla sanoen ei niin valtavan antoisan) luennon sijasta on neljä vähän järkevämpää kirjatenttiä ja useita oikein lupaavia luentoja.

Itse olen ehtinyt tutustua opintojaksoon S2 kuuluvaan luentosarjaan Sisällönanalyysi ja bibliometriset menetelmät. Se ei ainakaan pettänyt odotuksiani. Moni asia selkeni, luennoista on hyötyä tutkimusseminaariesitelmän ideoinnissa ja sitä paitsi siellä oli mukava tunnelmakin. Tietäen seuraavien S2-luentojen pitäjän ottavan luennoinnin vakavasti uskon, että luennot ovat yhtä hyödyllisiä/hauskoja/mielenkiintoisia.

S2:n kirjatentissä on sellaistaakin juttua, joka ei suoranaisesti nosta älyllistä kehitystä kokonaan uudelle integraatiotasolle. Mutta hyvää siinä on ainakin Töttö, jonka lukeminen uudelleen voi olla aivan erilaista kuin kiireinen selaaminen yhteiskuntatieteiden metodologian tenttiin. Minulle se ainakin avasi uudenlaisia näkymiä TIETEESEEN, juuri siihen, jota tässä niin kovasti on kaivattu.

Tämän pidemmälle en todistelujani jatka, kerron vain, mikä tämän niin linjasta poikkeavasti myönteishenkisen kirjoituksen tarkoitus oli. Se on kehoitus kaikille pääaineen vaihtoa harkitseville: kokeilkaa ensin syventäviä opintoja ja päättäkää vasta sitten.

Riitta

Tukka tekee vampin

Luonnollisilla, pöyheillä ja kuohuvilla kiharoilla ovat hiukset tänä syksynä ja talvena. Ikään kuin tuuli olisi tuivertanut hiusten läpi ja sekoittanut kam-pausta — ja niinhän se syksyllä tuppaa tekemäänkin.

Juuri kuluneella viikolla Ranskasta haettu Haute Couture — hiusmuoti on nimeltään Vamppi. Nimi johtuu siitä, että kam-pauksen linja on toispuoleinen, hiukset valahtavat viettelevästi toisen silmän päälle, olivat ne lyhyet tai pitemmät. Ihan kuin 30-luvun valkokankaan kunnottarilla. Kiharatkin muistuttavat tästä ajasta, ne ovat loivia, eivät säkkäriä. Tai sitten hiukset ovat suorat tuuheat, leikkattu vähän polkkatukan malliin.

Lehtemme toimittajat ovatkin jo kauan ihmetelleet, miksi vastakkaisen sukupuolen edustajat suorastaan kieli pitkällä tuijottelevat heidän peräänsä. Nyt se keksittiin: tukka sen tekee! Meillähän on ollut jo ties kuinka kauan kam-paukset sekaisin, leikkaus toispuoleinen ja liian pitkiksi kasvaneet haituvat silmillä. Olemme tietämättämme olleet uuden vamppi-muodin edelläkävijöitä. Koskahan mahdamme päästä valkokankaalle?

ELI MITÄ? MISSÄ? MILLOIN? HÄH?

Kesä on ohi, syksy saapunut ja sen mukana reippaat työtöt ja pojat, jotka taas kansoittavat yliopistomme käytäviä, kuppiloita, luentosaleja ja seminaarihuoneita. Erillaiset poppoot ja järjestöt houkuttelevat uusia ja vanhoja mukaan kaikenlaiseen puuhailuun.

UDK:kin on aloittamassa uutta lukukautta. Toiminta jatkuu tuttuun ja turvalliseen tapaan. Hallitus kokoontuu keskustelemaan ja päättämään asioista joka tiistai klo. 14-16 Attilan opiskelijahuoneessa 610. Kokoukset ovat avoimia: kuka tahansa voi tulla sinne kertomaan mielipiteidään, tekemään ehdotuksia tai vain kuuntelemaan mitä siellä oikein touhuillaan.

UDK:n toiminta tapahtuu pitkälti eri jaostoissa. Nimen ei pidä antaa hämätä, kysymys ei ole mistään jäykästä ja virallisesta organisaatiosta, vaan jaostot ovat yksinkertaisesti samoista asioista kiinnostuneiden ihmisten kokoontumispaikkoja. Usein puhutaan piireistä jaostojen sijasta.

UDK:n opintopiiri kokoontuu syksyllä pari kertaa. Eka kerta on to.13.10 klo.17. Silloin opintopiirissä vierailee Pertti Vakkari puhumassa väitöskirjastaan ja tulevista tutkimuksista, sekä vastailemassa kiperiin(?) kysymyksiin. Myöhemmin syksyllä on piirin vieraana Tuula Laaksovirta. Opintopiirin olisi syytä ehkä myös pohtia profiilin terävöittämistä. Opiskelun, tutkimuksen ja kirjastotieteen problematiikka on päässyt hieman unohtumaan. Nyt olisi aika miettiä miten opintopiirissä voitaisiin etsiä sitä kaivattua kirjastoTIEDETTÄ.

6.

Kirjallisuuspiiri yritetään saada taas koolle. Piirissä on keskusteltu kirjallisuudesta, filosofiasta ja elämästä (ja vaikka mistä muusta) luetujen kirjojen pohjalta. Taatusti mielenkiintoista ja innostavaa!

Tasa-arvojaoston ensimmäinen tapaaminen tänä syksynä on ke.12.10 klo.16. Tarkoituksena on osallistua syksyn kiihkeään pornokeskusteluun. Porno- ja viihdelehdet materiaalina yritetään tutkia niiden tarjoamien mies- ja naiskäsitysten eroja/yhtäläisyyksiä/vinoutumia. Muitakin teemoja voidaan kehittää. Tule! Et taatusti pitkästy!

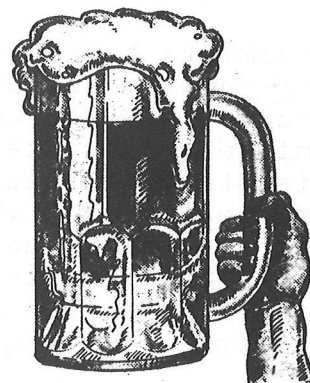
UDK:n ohjelmaryhmä on toiminut ansiokkaasti, mutta useimmiten katastrofiluonteisena. Jos kuitenkin löytyisi tarpeeksi ideoinnista, kirjoittamisesta, ohjaamisesta ja esiintymisestä innostunutta porukkaa voitaisiin yrittää tehdä jotain pitkäjännitteisempää juttua. Ke.5.10 klo 16 on ohjelmaryhmän seuraava kokoontuminen. Jos siis tunnet hiukkaakaan mielenkiintoa, tule suunnittelemaan iltama- ja pikkujouluohjelmaa.

Sitten virallisempaa puolta: TAMY:n (1.Tampereen ylioppilaskunnan) edustajiston vaalit ovat marraskuussa. Ainejärjestöt ovat kokoamassa vaaleihin yhteislistaa, johon UDK:ltakin on tulossa ainakin yksi ehdokas. Ajatuksena on saada TAMY:n ihmisiä, jotka ovat todella kiinnostuneet toimimaan siellä kaikkien opiskelijoiden, eikä oman puolueensa hyväksi.

Marraskuussa ovat myös laitosneuvostovaalit. UDK harmitsee vielä osallistumistaan.

Huvi puolta ei UDK:ssa koskaan unohteta. Marraskuun alussa 1. to.3.11 järjestetään yo-talolla iltamat yhdessä Interaktion ja Cortexin kanssa. Ja ennen joululomalle lähtöä tietysti on pikkujoulut ihan vain oman porukan kesken.

Kulttuuria on tarjolla yhden teatterikäynnin verran. To. 10.11 mennään katsomaan TTT:N näytelmää Valkeat Linnut, pääosassa Sylvi Salonen. Luvassa on mielenkiintoinen tarina epäsovinnaisen vanhan naisen ja sovinnaisen nuoren miehen suhteesta.

Matkailu näyttää tänä syksynä jäävän vähälle. Leningradin-matka peruuntui (valitettavasti.) eikä Kööpenhaminan konferenssista ole kuulunut mitään. Joko konferenssi on aivan syksyn lopussa tai se siirtyy ensi kevääseen. -Pienenä porkkanana voisi tässä vilauttaa ensi kevääksi suunniteltua ekskursia Tukholmaan. Anyone interested?

Kaikista tapahtumista ja mahdollisista muutoksista saa parhaiten tietää seuraamalla ilmoitustaulua

P.S Marraskuussa hallituksesta vapautuu runsaasti paikkoja. Olisitko sinä kiinnostunut tulemaan mukaan?

M.L.

JA VIELÄ : KIRJASTOTIETEEN JA INFORMATIIKAN YHDISTYKSEN LAUANTAISEMINAARIT SYKSYLLÄ 1983

12.11. TIETEENTUTKIMUS JA INFORMATIIKKA

Seminaari alkaa klo 12.30 ja pidetään Attilassa, ls 530. DDR:läinen professori Helmut Steiner alustaa aiheesta "J.B. Bernal tieteenutkijana". Suomalainen vt apulaisprofessori Tuula Laaksovirta alustaa aiheesta "Tieteen tutkimuksen ja informatiikan yhtymäkohdat". Lisäksi sana on vapaa.

26.11. TIETOTEKNOLOGIAN HYVÄKSIKÄYTTÖ YHTEISKUNNASSA

Paneelikeskustelu, johon ottavat osaa eri tieteenalojen edustajat. Osmo Apunen on alustavasti lupautunut esittämään kansainvälisen politiikan tutkijan näkökulman. Muista keskustelijoista ei vielä ole tietoa. Yleisön odotetaan ottavan aktiivisesti osaa keskusteluun. Tentistäkin ehtii mukaan, sillä tilaisuus alkaa klo 13.15. Paikka on sama kuin edellisenkin seminaarin.

10.12. KIRJASTOKASVATUS

Pääalustuksen pitää Raili Kauppi aiheesta "Filosofinen näkemys kirjaston tehtäviin: saarniolaisuus". Ellei tiedä, mistä on kysymys, se on selvä merkki siitä, että on syytä tulla seminaariin. Kaikkiin muihinkin seminaareihin on syytä tulla.

8. ELÄMÄN TARKOITUS ?

Opiskelijoiden keskuudessa on vallinnut melkoinen epä-tietoisuus siitä, kuka laitoksellamme on kukin, kuka on virkavapaalla ja kuka on sijaisena missäkin virassa ja mistä viroista sijaiset mahdollisesti itse ovat virkavapaana. Asiasana pääti ottaa asioista selvää ja aikeen toteuttaminen onnistui keskimäärin tyydyttävästi.

Valokuvia saatiin kaikista muista paitsi Marjatta Okosta, josta kuvajournalistimme luuli otetun riittävästi kuvia jo P. Vakkarin väitöstilaisuudessa, jossa kuvia ei kuitenkaan otettu.

Haastattelujakin saatiin, mutta valitettavasti Maija Jussilainen, Tuula Siikala, Maria Wiman ja Marjatta Okko olivat liian kiireisiä meidän tavoitettaviksemme.

Niiltä, joita kävimme jututtamassa, kysyimme kohdalon kysymyksen: Jos olisit kirjaston neuvonnassa ja luoksesi tulisi asiakas kysyen "Mikä on elämän tarkoitus?", mitä tekisit? Vastaukset osoittavat, että kunnan kirjastonhoitaja osaa vastata kysymykseen kuin kysymykseen.

Tämä on vs. assistentti Maija Jussilainen, joka tietojemme mukaan on aiemmin tehnyt ainakin Nordicom-hommia.

Mirja Iivonen hoitaa vuoden loppuun asti vt:nä sitä 3. lehtorin virkaa, josta Outi Meriläinen lähti. Mirja kertoo olevansa tieteenalan sekatyöläinen, hän on ollut mukana esim. tutkimus- ja kirjastotyössä.

Laitokselle hän tuli yliopiston kirjaston amanuenssin virasta. Eikä olisi kuulemma muuten tullut, ellei pitäisi työstään.

Tuhannen taalan kysymykseemme Mirja vastaa: "Pitäisin aiheesta luennon. Toinen vaihtoehto on, että antaisin asiakkaan luettavaksi jonkin Jevtusenkon kirjan."

Anneli Kankaanrinta on 2. lehtori, joka vastaa tiedeellisten kirjastojen työmuodoista. Hän on työskennellyt ennen laitokselle tuloaan Turun yliopiston kirjastossa ja Nokian kaupunginkirjastossa.

Jos Annelin asiakas kysyi elämän tarkoitusta, hän alkaisi keskustella ja kysellä, mitä asiakas haluaa, millainen ongelma on kyseessä, löytyisikö vastaus kirjastosta...

Tuula Siikala on yksi niistä, joita meidän tieteenkin olisi pitänyt haastatella, mutta jota jostakin syystä emme tulleet haastatelleeksi.

Tuula hoitaa v.s.:na Maija Karhunmaan virkaa (Maija itse on Portugalissa), jonka vastuualue on yleisten kirjastojen hallinto.

Tämänhetkisten tietojen mukaan Tuula Laaksovirta on laitoksellamme heinäkuun loppuun saakka. Tuula on kirjastotieteen vt. apulaisprofessori ja virkavaapaana akatemian lääketieteellisen toimikunnan sihteerin virasta. Mitä Tuula tekisi asiakkaalle, joka tulee kysymään elämän tarkoitusta?

"Veisin hänet kahville: hän on todennäköisesti mielenkiintoinen asiakas, kun hän tulee kysymään tällaista. Yrittäisin rauhallisesti keskustelemalla selvittää, mistä asiakas jo hakee elämän tarkoitusta, onko kysymyksen takana esim. kyllästyminen teknologiseen

yhteiskuntaan tai sodan pelko...Kun kysymyksen perusta olisi selvillä, etsisin hänelle kirjoja."

Maria Wiman on ollut assistentti ja tänä syksynä informatiikan vt apulaisprofessori. Maria lähtee kuitenkin äitiyslomalle, ja vt apulaisprofessuuria tulee hoitamaan Aatto J. Repo. Hänestä saamme tietää lisää, kunhan hän ilmestyy laitokselle.

Teinilän Leenan, laitoksen 4. lehtorin, vastuualue on yleisten kirjastojen työmuodot. Ennen tätä Leene on ollut Helsingin kaupunginkirjastossa "lähes kaikkena": apulaisena, amanuenssina, sivukirjastonhoitajana jne.

Varsinaiseen kysymykseen Leena vastaa ilahduttuen: "Olisi kiva, jos joku kysyisi tällaista. Siitä voisi syntyä keskustelua. Suosittelisin tietysti joitain hyviä kirjoja, esim. Enden Tarina vailla loppua tai nuoremmalle Veljeni Leijonamieli."

Pertti Vakkari (jos haluat nähdä kuvan, ks. esim. kansi) on se assistentti, joka hoitaa harjoitteluasiat. Ennen laitokselle tuloaan hän oli kirjastoamanuenssina Ylöjärvellä. Kohtalon kysymyksemme saa Pertin pohdiskelemaan:

"Jaa, siinä ei olisi paljon sekundaarilähteistä apua... Lähtisin etsimään tietoa asiakkaasta itseltään. Ei kukaan pysty toiselle ihmiselle antamaan sellaiseen vastausta...siitä olisi keskusteltava."

Sitten meillä on tietysti vielä Urpo Heikkilä. Urpo on opiskelija ja opettaa tuntiopettajana tietojenkäsittelyn perusteita.

teksti: RK & JS
kuvat: ML

Sukupuolielämän kirjeloita ".

Asiasanan ikioma sukuelämätohtori Rakel Jalas vastaa tällä palstalla lukijoiden kysymyksiin sukupolvi-, puoli- ja -elämän aloilta. Tri Jalas on kirjoittanut alalta myös bestseller-teoksen Sukuelämä terveeksi (WSOY 1941), joka on kymmenen eniten myydyin tietokirjan listalla jo neljäntäkymmenettäkolmatta vuotta - eikä syyttä, kuten tulette huomaamaan. Tohtori Jalaksen lämpö ja inhimillinen yliymmärrys sukuelämän ongelmia kohtaan on herättänyt laajaa huomiota aina Kiinaa myöten.

Kysymys: Mitä on terve sukuelämä? Haluaisin pikaisesti vastauksen. Nimim. "Arvot kunniaan"

Vastaus: Terveeksi voimme sanoa sukuelämää, joka pohjautuu sekä ruumiillisesti että henkisesti terveesti kehittyneen henkilön tasapainoisen sukuvietin normaaliin tyydytystilaan. Sukuvietti tähtää lähinnä suvun jatkamiseen ja on tyydytetty, milloin sitä oikealla tavalla ohjaten käytetään tähän. On kuitenkin lisättävä, että nainen, joka ei ole tuntenut avio-onnea, äidiksi tuleminen tuskaa ja sen tuottamaa iloa, on kuin viulu, jonka yksi kieli on äänetön, kuin orkesteri, jossa väriä antavat sellot ovat vaiti, ensiviulujen soidessa ilman sordinoa.

K: Mitä te, hyvä tohtori, sanotte sukupuolielämän opettamisesta? Nimim. "Ope vailla vastausta"

V: Ihmisellä on alkaessa elää omaa elämäänsä edessään suuri, tuntematon ulappa ja vielä tuntemattomampi määränpää, joka ei ole miltään kartalta löydettävissä ja jonne luotsi ani harvoin ohjaa. Suurin tuntematon on useille oma minä, koneisto, joka on herkistä herkin. Onko ihme, että niin moni elämässä haaksirikoutuu? Onko ihme, että moni uupuu kesken? --- Terveen sukuelämän opettaminen luo kestävä pohjaa jokaisen nuoren ihmisen kehitykselle, asettaa jokaisen nuoren henkilön heti elämän alkutaipaleella oikeaan suhteeseen luonnon suurimpaan ihmeseen, uuden elämän syntymi-

seen, antaa hänelle tiedon aseet, joilla hän voi taistella kiusauksia ja horjahteluja vastaan.

K: Mikä on mielestänne rakkauden merkitys? Nimim. "Se Oikea"

V: Elämä ilman rakkautta on kuin elämä varjon puolella, jonne auringon säteet eivät paista ja missä lämpö ei tunnu. Se, joka tämän voimälähteen tyrehdyttää jonkin ulkonaisen pyyteen vuoksi, tuomitsee itsensä elämään elämässä varjossa.

Ripley's Usko tai älä!

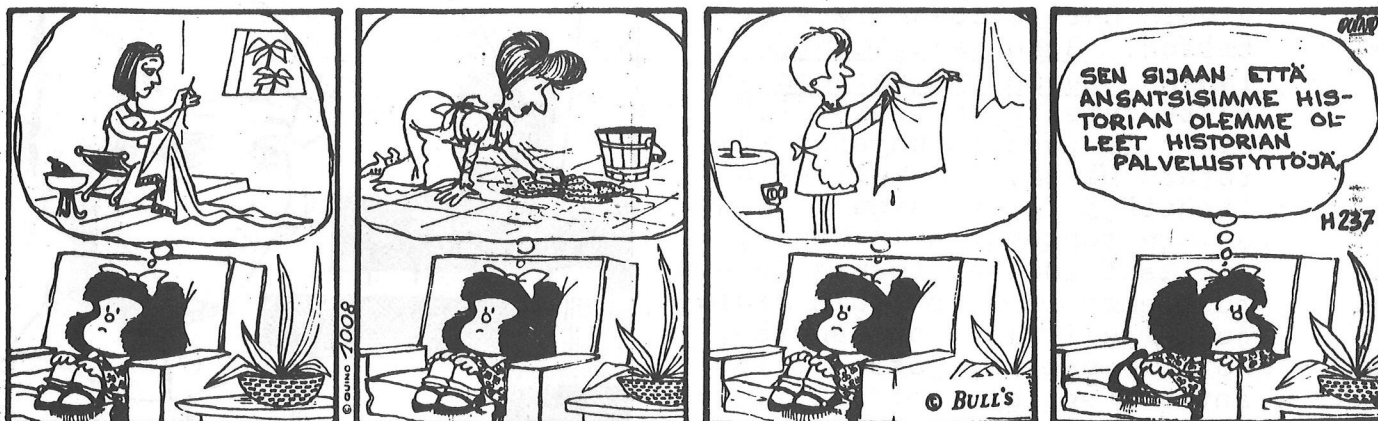
K: Voinko tavoittaa harmonian ontuvassa avioelämässäni? Mieheni ei tunnu tajuavan, että onnemme on katoamaisillaan. Nimim. "Onneton Neitsyt"

V: Sopusointu on löydettävissä, jos vaimo ymmärtää, mistä epäsointu johtuu, ja suuren rakkautensa, kodin ja lasten tähden kykenee muuntaamaan oman sukupuolisen kaijuunsa sellaiseksi, että tyydytys on molemminpuolinen.

Harvoin se sitä vastoin onnistuu, jos tätä mukautumista odotetaan miehen puolelta. Tämän voi selittää siten, että miehen sukuvietti on luonnostaan aktiivinen, naisen tavallisimmin passiivinen, ja koska nainen useimmiten tulee tyydytetyksi passiivista tietä, hänellä on käytettävissään laajempi tyydytysasteikko kuin miehellä, ja siksi hänen on helpompi löytää se tyydytysmuoto, joka tuottaa tyydytystä molemmille.

K: Oletteko te, tohtori Jallas, uskollisuuden kannalla? Nimim. "Pettäjän tie..."

V: Kyllä. Onnellisen avioliiton perustan muodostaa ehdoton uskollisuus, joka ei ajatuksissa, sanoissa eikä teoissa petä toista aviokumppania. Tällaiselle rakkaudelle rakentuva liitto kestää, vaikka vastoinkäymiset voivat sitä koetella. Se ei etsi omaansa, vaan se antaa tuhlaten ja siten puoli-

soiden välinen rakkaus tukee siellä, missä maailman viettelukset yrittävät erottaa heidät ja pirstota kodin. Tämän rakkauden ilmapiirissä syntyvillä lapsilla on olemuksessaan hyvän ja turvallisen olon tunne. Heidän elämänsä kehittyy kuin päivärinteitten kevätkukkien, joilla on kestävyttä hallaöitäkin vastaan.

K: Minkälaiset seikat voivat aiheuttaa muutoksia terveeseen sukupuolielämään? Nimim. "Olenko sairas?"

V: Lukemattomat ovat ne tiet, jotka johtavat terveestä sukuelämästä enemmän tai vähemmän sairaisiin sukuelämän ilmiöihin. Useimmiten tavattava muoto on hermostollinen heikkoustita, mutta on myös mainittava rakennetekijöiden ohella monia ulkopuolisia tekijöitä. Tilapäisiin, ulkoisiin aihe ryhmiin on luettava mm. pään loukkaantumet, tarttuvat taudit ja ylettömät sielulliset jännitystilat. Otaksuttavasti myös liiallinen henkinen työ alentaa sukupuolikykyä.

Valitettavasti toimitukseen tulleista sukupuoli, -polvi- ym. kysymyksistä pystymme tässä julkaisemaan nämä muutamat, yleistä kiinnostusta herättävät ongelmat. Asiasana on vakuuttunut, että sen lukijat ovat nyt entistä kypsempiä ja valmistuneempia ratkomaan osalleen tulevia probleemeja, sillä ~~xxxxxxx~~ tohtori Jalaksen neuvot auttavat jokaista. Lyhyesti sanottuna: solmikka avioliitto tai mahdollisesti useampiakin, sillä avioliitto ja lukuisat lapset ovat onnellisen (opiskelu)elämänkin terve perusta.

Rakel & Mari

☆☆☆

Kuukauden viisaus:

MIEHISTÄ IHMINEN OPPII.

(Eeva Kilpi)

14. SALIN TÄYDELTÄ KYSYMYS- MERKKEJÄ

Väitöstilaisuus. Luentosali on yllättäen melkein täynnä opettajia ja opiskelijoita. Yleisön kohina päättyy, kun paikalle marssii siistissä jonossa arvokkaan näköinen joukko: väittelijä Pertti Vakkari, kustos Marjatta Okko sekä vastaväittäjät Pertti Tiihonen ja Tore Ahlbeck. Silkkipytyt pöytään ja tarinointi alkaa.

Vakkari puhuu jotain tutkimuksestaan, ei mitään varsinaisesti uutta. Vastaväittäjät väittävät yhtä ja toista. Valittavat muun muassa sitä, että väittelijä ei ole selvittänyt erinäisiä tärkeitä asioita, koska hänen aineistonsa ei ole sitä mahdollistanut. Aineisto ei ole mahdollistanut mitään siksi, ettei se ole kyseistä tutkimusta varten kerätty. Selitys hyväksytään. Tosin hiukan ihmetellään, miksi sitten tällaista aineistoa on pitänyt käyttää. No, se aikapula, se aikapula...

Toinen vastaväittäjä käy sivu sivulta läpi väitöskirjan: mistä puuttuu viittaus lähteeseen, missä on vatiloitu viisi sivua asiaa, jonka toteamiseen olisi riittänyt yksi lause. Ja välillä on todettu itsestäänselvyyksiä, välillä tehty päätelmiä, joiden totuudellisuudesta ei ole annettu kovin vakuuttavaa todistusta. Pertti Vakkarin tyyppillinen kommentti on: "Heh heh, vastaväittäjä on tässä aivan oikeassa..."

Kun yleisöpuheenvuorojen aika tuli (itse asiassa väärässä paikassa, sillä vastaväittäjien lausunnot olisi pitänyt lukea vasta yleisöpuheenvuorojen jälkeen), kaksi ihmistä viittasi. Näiden kahden ihmisen puheenvuoron jälkeen kukaan ei sitten keskustellutkaan, sillä tilaisuus nuijittiin päättyneeksi.

Puheenvuoroista toinen oli Jussi Tuorman kommentti, joka seuraavaksi saa palstatilaa tässä lehdessä. Arvatkaapas, mitä Pertti tähän vastasi.

Ensimmäisenä herää kysymys, mitä väittelijä ylipäänsä haluaa väittää. Sitten ihmettelee koko tutkimuksen perusteita. Ja kolmanneksi: miksi ihmeessä tämä foorumi?

Väitöskirjassa on sitouduttu kymmenen vuotta vanhaan ja aivan toista tutkimusta ja tutkimusasetelmaa varten koottuun havaintoaineistoon. "Määritelmät ja teoria tehdään tutkimuksen tarkoitukseen sopiviksi...", toteaa väittelijä kahden vuoden takaisessa vastineessaan keskustelupuheenvuorooni väittelijän tutkimusasetelmasta.

En aseta, enkä asettanutkaan kyseenalaiseksi "sekundaari-analyysejä" sinänsä, vaan tuon aineiston kapeuden uusiin kysymyksenasetteluihin nähden. Tarkastajista Tiitonen on jo puuttunut ko. sekundaarianalyysin metodiseen puoleen. Oma näkökulmani ja toteamukseni on, että väitöskirjasta puuttuu kypsä ja rohkea teoreettinen pohdiskelu, ja että sen viittaukset esimerkiksi sosiologiisiin lähteisiin ovat pinnallisia ja olennaisia kysymyksiä kaihtavia. Tutkimuksen perusteella tuntuu siltä, kuin tieteenfilosofiassa, psykologiassa, sosiologiassa tai kirjastotieteessä ei olisi tapahtunut mitään sitten 1970-luvun alun.

Tutkimuksen "kivijalka" on kaikkien lukijoiden tarkastelu sen sijaan, että monien aikaisempien ns. käyttäjä-/käyttötutkimusten tapaan tarkastelussa olisi rajauduttu vain kirjastoa käyttäviin lukijoihin. Perusidea on oikeasuuntainen: kirjastonkäyttöä ei pidäkään tarkastella itsestäänselvyytensä jona kirjan lukijat saattavat karttaa kirjastoa. Saati sitten ei-lukijat.

Väittelijän käsitteenmäärittely kirjastonkäytön ja lukemisen nelikenttineen ei tuota kovinkaan hedelmällistä teoreettista jäsenystä tutkimusongelmaksi. Monilla yliopiston ulkopuolisilla ihmisillä on taipumus kuvitella, että yliopistoissa opetellaan vain sanomaan yksinkertaisia ja selviä asioita vähän koukeroisemmin. Tämä työ saattaa hyvinkin vahvistaa moisia kuvitelmia.

Ei sanoilla tai käsitteillä operointi ole vielä sinänsä teoreettista ajattelua. Teoreettisen ajattelun ydin on siinä, että välittömät havaintomme ja puhekielemme eivät välttämättä tavoita

16. todellisuuden kaikkia syvempiä tasoja, pohjavirtoja, lainalaisuuksia jne., vaan niitä kuvaamaan tarvitaan omat abstraktit käsitteensä. Näiden käsitteiden ilmaistavien todellisten määreiden avulla voimme tutkimuksessa päästä todellisuudesta konkreettiseen kuvaan ja käsitykseen.

Kuvattua tutkimusasetelmaa kehittyneemmällä teoreettisella lähestymistavalla voimme käsittää, ettei kirjasto olekaan ikuisesti itsessään identtinen institutio tahi ettei kirjan lukija ole vain ihminen yleensä, vaan ne ovat yhteiskunnallisia, konkreettishistoriallisia ilmiöitä. Kun tutkimuksessa on käytetty havaintoaineistoa vuodelta 1973, niin se liittyy erilaiseen yhteiskunnalliseen ja kulttuuriseen todellisuuteen kuin mahdollinen aineisto vuodelta 1983, puhumattaakaan vuodesta 1963. Tässä mielessä kyseinen havaintoaineisto ehdottomasti edellyttää teoreettista jäsenystä suomalaisesta yhteiskunnasta tuohon aikaan mm. sukupolvineen, luokkarakenteineen ja kehitysnäköaloinen sekä toisaalta jäsenystä kirjastolaitoksesta yhteiskunnallis-historiallisessa kehitysvaiheessaan yhteydessä muihin kulttuurisiin instituutioihin. - Muuten jääme vain viljelemään ympäröivää spekulatiota kirjastoista, kirjoista, lukemisesta, ihmisestä ja yhteiskunnasta yleensä ja iankaikisiksi!

Väittelijän tutkittava joukko on ensisijaisesti "lukeva ihminen" ohuena muutaman muutujan tai yhden ulottuvuuden tilastoyksikkönä - ei siis kovinkaan konkreetti-

sena yksilönä, jota luonnehtisivat yhteiskunnallisen olemisen olennaiset luokka- ja sosiaaliset määreet ja taustat. Tämä tietysti liittyy vuoden 1973 aineistoonkin - alun perin kypsempää kysymyksenasettelua rajoittavana tekijänä. Tuo tutkimuskohde on paitsi sosiaalisesti ohut, myös psykologisesti hyvin "rationaaliseksi" tulkittu lukija, joka hankkii haluamaansa kirjallisuutta vaihtoehtoista hankintakanavista. Tosin (s.35) väittelijä viittaa tutkimustulokseen Englannissa, jonka mukaan fiktion lainaamisessa olisi myös sattumalla suuri osuus. Mutta käytännössä myös "praktisissa lukemisharrastuksissa", joissa rationaalisuuden erityisesti tulisi ilmetä, tiedon etsintä on enemmän tai vähemmän sokeaa ja toteutuu myös harkitsemattomien ja tiedostamattomien impulssien ja mahdollisuuksien puitteissa - ja esimerkiksi pelkkä kirjaston kokoelmien silmäily laukaisee niitä.

Väittelijä viittaa tekstissään mm. Antti Eskolan käsityksiin lukemisesta, jopa siihen problematisointiin (s. 12), että lukeminen on ihmisten osatoiminto, joka liittyy mitä moninaisimmilla tavoilla muihin toimintoihin. Ajatusta ei kuitenkaan viedä tutkimuksellisesti eteenpäin sen kumminkin, vaan itse asiassa lukemista käsitellään varsin yksiselitteisenä ja itseriittoisena yksilöllisenä "tarvetoimintana". Vastaisista tutkimuksista ei käsitteeksi juurikaan vie eteenpäin jako "praktiseen" (välineelliseen) lukemiseen ja (itsetarkoitukselliseen) "lukemisharrastukseen" vailta kytkentöjä konkreettiseen ihmisen yhteiskunnalliseen olemiseen ja toimintakenttään. Lukemisharrastus ei ole mikään abstrakti lukemisen muoto, itsetarkoitus.

Jos ihmisellä olisi tarve lukea lukemisen eikä kirjan konkreettisen sisällön vuoksi, hän voisi yhtä hyvin lukea rivit oikealta vasemmalle kuin tavanomaiseen tapaan vasemmalta oikealle. Ihminen lukee aina jotakin, mikä kytkeytyy johonkin, on jonkin tuote.

Väittelijä kyllä viittaakin usein tähän. Väittelijällä on jopa jakso nimeltä "Sosiaalistuminen kirjastonkäyttöön". Uskomattoman tuntuista kuitenkin on, että hän ei ole löytänyt uudempaa ja pätevämpää teoreettista viitekehystä socialisaatioproblematiikalle kuin Olkinuoran aikakauslehtiartikkelin vuodelta 1972! Tuo viitekehys on täysin ylimalkainen. Varsin ihmeellistä sikäläkin, että viittaamistaan Eskolan teksteistä tutkija olisi löytänyt kehittyneempiä socialisaatio-ongelman asetteluja. Mutta ehkä Eskolaakin on käytetty vain "tutkimuksen tarkoituksiin" sopivasti - eikä todellisena haasteena ajattelulle ja tutkimusasetelmalle.

Olenkin osaltani sitä mieltä, että jos tämä tutkimus väitöskirjana nyt hyväksytään, niin se antaa yhteiskuntatieteellisestä tiedeyhteisöstä alentavan ja murheellisen kuvan. Kirjastotiede ja informatiikka on oppiaineena tiedekunnassamme nuori. Sen piirissä vallinnut kuumeinen meritoitumiskilpajuoksu olisi rauhoitettava ja annettava tutkijoille kasvunvaraa, mahdollisuus syvällisempään tutkimukseen. Mitä mahtanee tapahtua tiedeyhteisölle - ja erityisesti kirjastotieteelle ja informatiikalle - jos tutkimus- ja opetusauktoriteetin kannukset voidaan ansaita välttämällä tieteellistä ajattelua ja kysymyksenasettelua - juuri sitä, mitä tulisi osata kollegojensa ja opiskelijoiden keskuudessa kannustaa.

Koska Pertti Vakkari ei väitöstilaisuudessa vaivautunut kunnolla vastaamaan Jussi Tuorman kommenttiin, pyydämme häntä nyt vaikkapa Asiasanan palstoilla esittämään vastineensa.

SALAISTA, VEDENALAISTA

Vierähtänyt kesä olisi ollut varsin masentava ulkomaan uutisten osalta, elleivät ruotsalaiset olisi keksineet uutta tapaa juosta itseään maailmankartalle: Veckans submarin, Viikon sukellusvene. Tukholman lähivesiä ja ihan kaupungin sydäntä kynsi epäilyttävä sukellusvene harva se viikko ja parhaimpina kaksi. Viemäriputket ja hylkeet olivat kuitenkin siitä mitättömämmästä päästä, sillä toimittajamme Maariankukka Julkunen raportoi elokuun pimevivistä öistä seuraavaa:

Sukellusvene oli hylje

KUNINGAS SUKELLUSVENEENÄ?

Pahaa-aavistamaton, rakastettu kuninkaamme Kaarle XVI vangittiin kuninkaallisen sukellusvenetorjuntakomppanian toimesta edellisyönä linnan edustan suihkulähteestä. Ohikulkenut puolustusministeri oli huomannut klo 23.39 paikallista aikaa sukellusveneeseen periskoopin suihkulähteen koilliskolkassa ja koska hänen vakaumuksensa mukaan linna oli vakavasti uhattuna ja kruununperimys vaarassa, hän hälytti erikoisjoukot paikalle. Raskeasti aseistettu torjuntasukellusvene ja helikopterit saapuivat poliisiauton saatamana paikalle (sukellusvene puhallettiin täyteen kokoonsa vasta lähteellä, jolloin sen todettiin olevan liian suuri torjuntaan itse suihkulähteessä). Puolustusministeriön sukelijat arvioivat veden kylmyyttä, ennen kuin pulahtivat tutkimaan epäiltyä neuv... ei kun vierasmaalaista sukellusalusta. Röpistelevä kuningas saatiin nostettua nostokurjella kahden tunnin ja viidenkymmenenviiden minuutin kuluttua. Periskooppina pidetty kuninkaan snorkkeli takavarikoitiin ja kuningas vietiin varmuuden vuoksi kamarille kuulusteltavaksi. Tutkinnon tuloksia ei hienotunteisuussyistä ole julkistettu,

Sundsvallissa metsästettiin viemäriputkea sukellusveneenä

mutta täysin ei ole hylätty mahdollisuutta jonkun vieraan valtion sekaantumisesta selk-kaukseen. Kuningashuonekaan ei ole kommentoinut asiaa, mutta erääseen keskustan sukellusvälineliikkeeseen on tiettävästi tuotu kruunuin koristeltu sukelluspuku (koko medium), räpylät ja snorkkeli.

pikku Myy

HRR... HRR...

HUOM!HUOM!HUOM!HUOM!HUOM!HUOM!HUOM!HUOM!

UDK:lla on sähkökirjoituskone!
Sitä voivat vuokrata kaikki UDK:n jäsenet pientä maksua vastaan (5 mk/viikko). Vuokraus hoituu opintoneuvonnan kautta (ti 12-13, ke 11-12). Koneesta voi tehdä varauksia, ei tosin kovin pitkäksi aikaa eteenpäin.
Ja vielä: UDK:lla on aina 'etuoikeus' koneeseen l. kun UDK tarvitsee kirjallisiin hommiinsa kirjoituskonetta, muut eivät voi sitä vuokrata. Opintoneuvonnasta kysymällä saa parhaiten tietää milloin kone on vapaana.

Laitoskokous
to 13.10 klo 14
(laitoksen aulassa)

20. Kerran minäkin

Asiasanan kokouksessa saimme mielestämme erinomaisen idean. Päätimme olla tekemättä sitä iänikuista uuden opiskelijan haastattelua ja sen sijaan antaa uuden opiskelijan itse, ihan subjektiivisesti ja ilman haastattelijan tuottamaa häiriötä, kirjoittaa ensimmäisten opiskeluviikkojen tunnelmista.

Joku oli peräti löytänyt uuden opiskelijan, joka lupasi kirjoittaa kyseisen jutun. Kuitenkin, kun hetki koitti, jolloin juttu olisi pitänyt saada toimituksen käsiteltäväksi, sitä ei ollutkaan missään. Mutta ei hätää, päätoimittaja oli henkisesti varautunut tällaiseen mahdollisuu-teen eikä joutunut hoidettavaksi mental hospitaliin, vaan on kykenevä hoitamaan homman siististi.

Kun ryhdyin Asiasanan vastaavaksi toimittajaksi, minulle kerrottiin, että päätoimittajan kuuluu kirjoittaa jutut vaikka itse, ellei kukaan muu niitä tee; pääasia, että lehti ilmestyy. Koska olen siis tullut ottaneeksi tällaisen vastuun, niin minähän kirjoitan jutun uuden opiskelijan ensimmäisistä tunnoista Tampereella. Näin se menee.

JO VALKENEE KAUKAINEN RANTA

Aamulla kello 6.40 juna saapuu Tampereen rautatieasemalle. Kerään kaksi isoa kassia ja kaksi vähän pienempää sekä Luxor stereo cassette recorder 4 band radioni sekä lähden raahautumaan kohti säilytystä. Tiukkaa tekee, että tavarat mahtuvat lokeroon. Sitten kahville ja malleksimaan pitkin kaupunkia. Vähän ennen yhdeksää päätän lähteä valumaan kohti yliopistoa katsomaan, olisiko siellä mitään tekemistä.

olin uusi

Saavuttuani yhteiskuntatieteellisen tiedekunnan ilmoitustaulun luo huomaan paperin, jossa lukee: "Yhteiskuntatieteellisen tiedekunnan orientoivat opinnot klo 9-12 ls DX."

Tulee mieleen, että tuo saattaisi vaikka koskea minua. Menee vähän aikaa etsiä tuo maaginen kirjainyhdistelmä ls. DX. Lopulta löydän paikan, johon saavun 15 minuuttia myöhemmin kuin muut kirkasotsaiset ekavuotiset. Olen aloittanut loistavasti akateemisen myöhästyjän urani.

Siellä ls. DXssä on joku pimiö tai Pimiä mikä lie, ja sitten jotain aivan erinomaisen loisteliaalta kuullostavaa: tiedekunnan varadekaani. Yleisiä höpötyksiä en tietenkään jaksa kuunnella, olen jo koulussa kehittänyt oivallisen kyvyn sulkea korvani kaikelta ikävystyttävältä. Samalla minulta menee ohi korvien, mitä ne puhuvat jostain pienestä punaisesta kirjasta, jota seuraavaksi ryhdytään lukemaan. Yleisopinnot alkavat tutustumisella Maon tuotantoon?

Hämmästykseni huomaan, että kaikki jo nyt niin kovasti akateemisen näköiset kohtalotoverini kaivavat kassistaan tuon salaperäisen kirjan, joka kuulemma on tiedekunnan opinto-opas, ehdottoman välttämätön opinnoissa, se pitää olla kaikilla. No miksi hitossa minulla sitten ei ole sitä? Ai, se pitääkin ostaa. Pärjäisiköhän sitä mitenkään ilman?

Voi piru, olisikohan pitänyt lukea vähän tarkemmin niitä papereita, mitähän kaikkea muuta ehdottoman välttämätöntä minä olen jättänyt hankkimatta tai tekemättä?

Jippii, tauko! Tupakantuska alkoikin jo käydä sietämättömäksi. Tämähö se nyt sitten on se kuuluisa alakuppila, josta Eputkin laulavat... No eipä ole kummoinen suuruus, savuakin on niin paljon, että tupakka maistuu pahalle.

Tauon jälkeen huomaan, että taululle on ilmestynyt teksti, jossa käsketään kirjastotieteilijöiden mennä luennon jälkeen jonnekin maagisella loitsulla ilmoitettuun huoneeseen. No johan nyt, eikö tässä ole hetkenkään hengähdystaukoa?

Mutta minä tyttöpä en mene kään suoraan siihen huoneeseen vaan käyn ensin tupakalla. Ja kun saavun paikalle, nimilista on jo kiertänyt ja tutor-ryhmät melkein jaettu. Toinen vakuuttava näytökseni myöhästymistäiteessa. Joka tapauksessa meitä on kaksi ryhmistä yli jäänyttä, minä ja tutor, joka ilmoittaa nimekseen Juha Piukkula ja alkaa heti kuljetella minua ympäriinsä antamatta hetkenkään rauhaa kiusallisilta kysymyksiltään.

Mistä oot kotosin? Miksi tulit kirjastotiedettä lukemaan? Sinä kai harrastat elokuvia? Onko sulla asunto? Koska sä tulit? Ja niin edelleen loputtomiin. Hitto, kun tässä on ollut reilut puoli

vuorokautta täysin puhumatta, niin ei kai sitä niin äkkiä osaa alkaa kommunikoida jonkun tuntemattoman miehen kanssa.

Saatiinhan lopultakin edes ruokaa. Tämä talo on kuulemma Attila, täällä on meidän oma laitos, onpas mukavaa. Vaan nytpä pitäisi lähteä sinne Domukselle, että saa ensi yöksi katon päänsä päälle. Herra nimeltä Jukka Tammilehto tarjoutuu ystävällisesti kantamaan kamojani. (Hah-haa, odotas, kunhan näet, miten paljon niitä on!)

KYLVEN ILOSSA

Kun olen käynyt toimistossa näyttämässä opiskelutodistustani ja täyttämässä kaksikymmentä kaavaketta saan oman kämpän avaimen. Alkaa vaellus, joka muistuttaa lähinnä harkailua katakombeissa: pimeitä käytäviä, rappuja, mutkia, ovia, siipiä... Miten kummassa koskaan osaan täältä ulos?

Jaa, että tämäkö se on se asunto? Ja vain tämä huone, ei tuo toinen? Onhan tämä suunnilleen yhtä viihtyisä ja tilava kuin kotona ruokakomero. On puhtaita molemmat ne liöt. Tai itse asiassa ne eivät ole edes puhtaita, huomaan vetäistessäni seinää uudella sinipiian sienellä, joka menee pikimustaksi.

Tässäpä sitä nyt istuskellaan kaikkien sekaisin olevien rojujen keskellä yrittäen muistaa, mihin aikaan

pitää mihinkin mennä, mitä kaikkea siihen lukujärjestykseen pitää panna, mihin kaikkiin lappuihin pitää käydä kirjoittamassa nimensä, milloin pitää käydä keuhkokuvauksessa, antennakorttikuvauksessa, alkukokeessa, infotilaisuudessa ja missä vielä, miten täältä pääsee kaupunkiin, miten bus-sikortteja saa... Paras yrittää ensin muistella, mitä kaikkea pitää muistaa.

Mutta oli miten oli, nyt lähdetään ostamaan kahvipannu, ei tästä muuten mitään tule. Onneksi näinä

ensimmäisinä päivinä on niin paljon ajateltavaa, että yksinäisyys iskee vasta perjantaina.

RK

LENINGRAD? NIET!

Jo vuosien ajan on UDK:n toimintasuunnitelmassa kummitellut ajatus "kauan suunnittelun mittavamman retken toteuttamisesta esim. Leningradiin." Tuntuuko jotenkin tutulta? Näinhän alkoi viime kevään ensimmäisessä Asiasanassa ollut juttu nimeltä Yrittänyttä ei laiteta. Silloinhan retken suunnittelu meni myttyyn, koska ilmoittautuneita ei tullut vaadittavaa kolmeakymmentä. Lupasimme kuitenkin, ettemme lannistuisi, vaan matka toteutuisi nyt syksyllä... Joopa joo. Leningradin-matka on ilmeisesti ratkaisematon ikuisuus kysymys. Suuri ja mahtava naapurimaa jää taaskin valloittamatta. Harmillista. UDK:n

matkahan olisi ollut tietysti kaikkea muuta kuin tavallinen turistimatka, olisimme päässeet tutustumaan maan kirjasto-oloihin ja kenties jopa kirjastotieteen opiskelijoihin. (Minkä muun takia kirjastotieteen opiskelija matkustaisikaan ulkomaille?). Nyt, jouduttuaan toistamiseen perumaan matkan, nykyinen matkansuunnittelutoimikunta (= käytännössä puheenjohtaja, kulttuurivastaava on toiminut lähinnä rohkaisijana/orja-piiskurina) vetäytyy varhais- eli toipumiseläkkeelle. Ehkäpä uusi, nuori, vetreä sukupolvi joskus järjestää sen kirotun Lenskin-matkan. Arvatkaapa, kenen nimet ovat silloin ensimmäisinä ilmoittautumislistassa?

ER

LAITOKSELLA TAPAHTUU TAAS

Kirjastotieteen ja informaatiikan laitoksella ollaan täytämässä luokituksen ja indeksoinnin yp. lehtorin virkaa. Hakijoita on kolme: YL Maria Wiman, YK, FK Kalervo Järvelin ja YK Maija Jussilainen.

Laitosneuvosto päätti professori Marjatta Okon lausunnon pohjalta asettaa ensimmäiselle sijalle Kalervo Järvelinin. Tämä esitys on nyt mennyt yliopiston kanslerille, joka lähiaikoina päättää viran täytöstä. Laitosneuvoston lehtorijäsen Leena Teinilä jätti esityksen johdosta eriävän mielipiteensä, johon UDK:n hallitus kanslerille lähettämässään kirjeessä myös yhtyi. - Miksi näin?

Asetuksessa Tampereen yliopiston virkojen ja toimien kelpoisuusehdoista sanotaan näin: ylemmän palkkausluokan lehtorilta...vaaditaan...lisensiaattitutkinto. Tämän perusteella lisensiaatti Wimmannin muodollinen pätevyys on kiistaton eikä kandidaatti Järvelin voi häntä ohittaa. Ainaakaan Tampereen yliopistossa ei tähän mennessä koskaan kandidaatti ole ohittanut lisensiaattia viran täytössä.

Samassa asetuksessa sanotaan kuitenkin myös seuraavaa: virkaan voidaan myös katsoa kelpoiseksi ylemmän korkeakoulututkinnon suorittanut hakija, joka on erinomaisen perehtynyt opetusalaan. -Mitä tämä erinomainen perehtyneisyys on ja miten se osoitetaan on tässä tapauksessa se villakoiran ydin.

KALERVO JÄRVELIN
(HUOSTA HAKIJOISTA KUUS TOISAALLA
LEHDESSÄ)

Professori Okko on sitä mieltä, että informaatiikan lisensiatin (Wiman) ohittava pätevyys informaatiikan lehtorin virkaan voidaan saavuttaa kandidaatin tason opinnoilla tietojenkäsittelyopin (Järvelin). Tämän käsityksen tueksi hän määrittelee luokituksen ja indeksoinnin lähes tietojenkäsittelyopin osa-alueeksi. -Tiedon hallinta on kuitenkin muutakin kuin tietokantojen hallintaa, eikä tällaisilla perusteilla voida osoittaa Kalervo Järvelinin omaavan erinomaista perehtyneisyyttä luokituksen ja indeksoinnin opetusalaan.

Kaiken edellä kerrotun perusteelle on UDK:n hallitus sitä mieltä, että YL Maria Wiman on kiistatta hakijoista pätevin ko.virkaan. Toivottavasti myös yliopiston kansleri on samaa mieltä, eikä lankea valitsemaan virkaan professorin suosikkia.

UDK:n hallituksen puheenjohtaja
Maarit Laskujärvi

TIETEEN ALKO

Taltioinut A.H. Ahjukala

Tervehdys teille kaikille tieteen ystäville!

Olemme tänään täällä tarkastamassa E.P. Varttikarin väitöskirjäksi tarkoittamaa tutkimusta "Alkoholin nauttiminen ja alkoholiliikkeet". Tilaisuuden luonteesta johtuen - kaikki päätöksethän on jo tehty - kehotamme kaikkia läsnäolijoita seuraamaan tapahtumaa hilpeästi ja ajattelemaan sitä, miten objektiivista ja arvopaata tiede on. Kiitos jo näin etukäteen.

Varttikarin tutkimus on tertiärianalyysi. Pohjana on käytetty 1948 tehtyä sekundärianalyysiä tutkimuksesta "Savolaisten pontikankeitto ja valtiolliset vastatoimenpiteet vuonna 1925. Ryyppääminen siinänsähän ei ole miksikään muuttunut kieltolain ajoista tai sen jälkeen kun alkoholi joskus muinoin keksittiin. Joten aineiston vanhuus ei ole ongelmallista. Näppärästi valmiina saadusta aineistosta on kätevin tilastollisin toimenpitein saatu esiin paljon tuoretta tietoa, jonka pohjalta tekijän on ollut helppoa kehitellä teoreettisia hypoteeseja tutkittavan ilmiön luonteesta. Pidämme suoritetua analyysiä hyvänä - tuloksista myöhemmin lisää.

Merkittävä osa työstä koostuu ns. teoreettisesta käsiteanalyysistä. Sen merkittävin idea on, että alkoholin nauttiminen ja sen hakeminen Alkosta on liian ongelmattomasti kytketty yhteen. Hätkähdyttävä on nimittäin tutkimuksessa saatu havainto, että 19.84 prosenttia alkoholin juojista joko ei käy Alkossa tai sitten ei osta sieltä viinaa, vaikka piipahtaakin siellä silloin tällöin. Miksi näin, se selviää kuviosta 1.

Tutkimuksen tekoa on inspiroinut ennen kaikkea ryhmä, joka juo mutta ei käy Alkossa. Valtiontalouden takia heidät olisi mitä pikimmin houkuteltava valtiollisen monopolin piiriin. Alkon käyttämiselle ei pitäisi olla mitään esteitä, koska sen tarjonta on niin monipuolinen ja koska myyntipisteitäkin ovat korpikylätkin pullollaan. Hyllyjärjestys saattaa haitata itsepalvelukoelmien käyttöä, mutta tämä ongelma lienee sekundaarinen.

	juu	ei	
Käynti	joo	Ryypää ja käy Alkossa	Ei ryypää, käy Alkossa ← { Puhtaasti hypoteettinen asia
	ei	Ryypää, ei käy Alkossa	Ei ryypää, ei käy Alkossa

KUVIO 1.

Käsiteanalyysi etenee edelleen käsitteen "ryypää, mutta ei käy Alkossa" selvittämiseen seuraavalla tavalla:

1. Tuo ulkomailta
 - a) laillisesti
 - b) salakuljettaa
2. Lähettää ystävät/sukulaiset Alkoon
 - a) koska ei itse viitsi mennä
 - b) koska ei itse saisi mitään
 - c) koska ei itse pääse
3. Keittää itse

Kun käsite on näin hajoitettu osiinsa, kykenemme selittämään ko. ilmiön juurta jaksain ja ymmärtämään sen. Tietämättömät ihmiset eivät vain ymmärrä omaa hyvänsä ja tule Alkoon, joka kuitenkin nykyisen tulotason vallitessa olisi paras alkoholin hankintakanava; sehän on niin sanoaksemme ihmiskunnan muisti, mitä tulee viinaa koskeviin keksintöihin.

Tutkimuksen tarkasti eksplikoitu tulos on:

On mahdollista, että jo aivan lapsena jotkut sosiaalistuvat olemaan käyttämättä Alkoa. Eritoten jos vanhemmat keittelevät iloliemensä itse, ei lapsillekaan tule tarvetta pistäytyä Alkossa. Sosialisatian käsitettä ei ole sen kummemmin analysoitu, mikä on vain hyvä, se kun on niin epäselvä: siitä ei saa edes selitysvoimaisia nelikenttiä. Ja muistetaanpa myös, että mikään ei ole niin teoreettista kuin hyvä käytäntö (vrt. tilastollinen analyysi).

Empiirisen osan muodostavat em. savolaisten kieltoain-aikaisia toilauksia kuvaavan sekundääria-aineiston uudelleen-analysoinnit. On haettu uusia näkökulmia avaavia riippuvuuksia, perustaa tehtäville oletuksille. Ja niin käy, että jotkut oletukset sopivat täysin aineistoon, muutamat taas eivät - mutta sen voimmekin unohtaa, koska jotkut vastaajat valehtelevat aina. Sekin on selvää, ettei kaikkia muutujia kannata analysoida. Ja muutamasta voi tehdä mielenkiintoisia oletuksia.

Lopuksi voimmekin siirtyä pohdimaan tutkimuksen arvosanaa. Pituuspisteitä voimme jakaa paljon, koska enempää ei kukaan olisi voinut tekstiä venyttää. Osaksi tästä syystä tyyli-pisteet jäävätkin heikoiksi. Lieventävänä asianhaarana muistettakoon, että työ on kirjoitettu poikkeuksellisen nopeasti, mikä on aina vähintään potentiaalisen kyvykkyyden mita. Yhteenlaskun tuloksena, huomioon ottaen favorisaatioindeksin, saamme arvosanaksi laudabatur. Siinä hieno lähtölaukaus hienolle tutkijanuralle! (Taputuksia)

ILTAMAILLOA

Mistä on UDK:n tutustumisiltamat tehty?

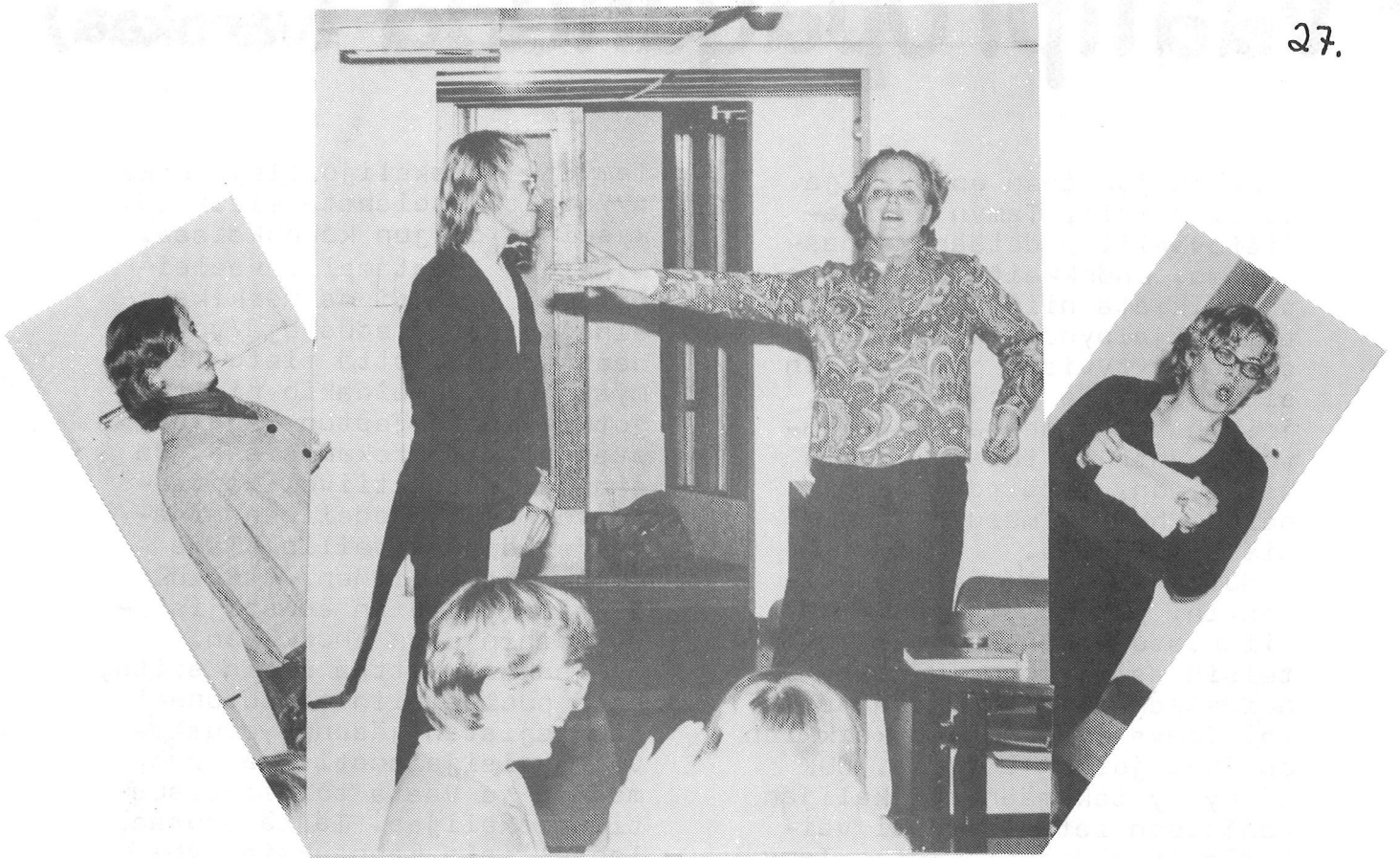
- uusista ja vanhoista, odotuksista ja täyttymyksistä, vesisateesta ja kynttilöistä, boolista ja suolasarvista, tieteestä ja taiteesta, yhdessäolon ja tutustumisen riemusta -

UDK:n perinteiset tutustumisiltamat (19. syyskuuta) järjestettiin tänä vuonna Domus-klubilla. Suoraan peruskurssilta ohjasti Hakis paikalle parikymmenpäisen uusien opiskelijoiden joukon, ja vanhempia tieteenharjoittajiakin valui paikalle toistakymmentä.

Leikkien, kilpailujen ja esittäytymiskierroksen lomassa iltamayleisölle tulivat sketseissä tutuksi myös Virasto- ja varastotieteen laitos, Tieteellinen kirjasto, Valtion aliravitsemuskeskus sekä, sokerina pohjalla, ylin ja pyhin UDK. Iltamien musiikkipuolesta vastasi puheenjohtajan stereonauhuri.

Tunnelma oli varsin riehakas; onpa toimituksen korviin kiertynyt huhuja erinäisistä jatkoistakin. Harmi vain, että laitoksen opettajakunta oli estynyt saapumasta, erityisesti jäätiin kaipaamaan edellisvuoden menestyksestä poikkitaiteellista Gonzo-teatteriryhmää.

UDK PROUDLY PRESENTS

Illan mittaan oli kaikilla mahdollisuus niin aivo- kuin muuhunkin lihasvoimisteluun. Kuvamme leikistä Kaikki rintaliivittömät vaihtavat paikkaa nyt.

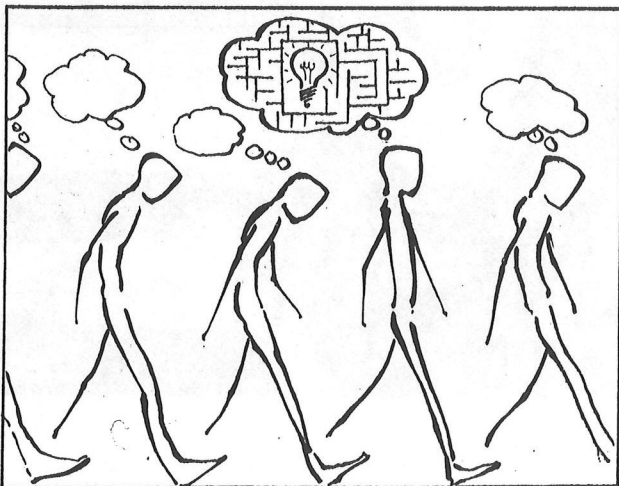
Paikalla Memu ja Piukkuls (kuvat)

Vaalipropagandaa (varokaa)

Kuten jokainen opiskelija jo tietääkin, Tamyn edustajistovaalit pidetään marraskuussa. Ehdokkaita on tietysti kaikista niiden kummallisten kirjainyhdistelmien taakse kätkeytyvistä puolueisiin sitoutuneista järjestöistä, joiden toiminnassa on arvosteltu yhtä ja toista. Hyvähan se on, että edes joku haluaa hoitaa meidän yhteisiä asioitamme.

Mutta on syytä meidän muidenkin, puolueista vähemmän kiinnostuneiden, hoitaa yhteisiä asioitamme. UDK:ssa hoidetaan ainejärjestön asioita. Tamyssa hoidetaan kaikkien opiskelijoiden asioita. UDK ei pysty tekemään opiskelijan kohtaloon ratkaisevasti vaikuttavia päätöksiä mutta Tamy pystyy. Kyllä jokaista pitäisi jonkin verran kiinnostaa esimerkiksi sen, paljonko hän syksyllä joutuu maksamaan ylioppilaskunnan tilille pakkojäsenyydestään.

Siis Tamy on elin, joka vaikuttaa opiskelijoiden elämään. Kuitenkaan käytännössä moni ei edes tiedä, mitä edustajistossa tehdään, ketä hallituksessa istuu jne. Osittain tämä johtunee siitä, että puolueiden ulkopuolella olevilla opiskelijoilla ei ole ketään välittäjää, joka toisi tiedot

Tamystä opiskelijoille, jotka syystä tai toisesta eivät käy kyseisen puljun kokouksissa.

Niinpä asettamalla vaaleihin ehdokkaaksi esimerkiksi ainejärjestön edustaja voidaan toivoa, että tieto Tamystä kulkee ainakin niille, jotka ainejärjestön kanssa ovat jossain tekemisissä. Ja ainejärjestöaktiiveilta tieto voi levitä edelleen ainejärjestöpassiiveille. Tämä on yksi syy siihen, että UDK asettaa tuleviin edustajistovaaleihin oman ehdokkaan.

Lisäksi näyttää usein siltä, että puolueisiin sitoutuneet edustajiston jäsenet edustavat ensisijaisesti omaa ryhmäänsä ja vasta toissijaisesti opiskelijaa. Tästä seuraa lapsellisia kahnauksia ryhmien välillä ja tilanteita, joissa oikeisto ryhmänä ja vasemmisto ryhmänä äänestävät toisiaan vastaan. Itse asia tahtoo unohtua, kukaan ei uskalla ottaa kantaa itsenäisesti. Puolueista riippumaton voi jonkin verran sotkea näitä kuvioita.

Todellakin, edustajiston jäsenellä on myös päätäntävaltaa. Samoin hän voi viedä kokoukseen esityksiä asioista, jotka pitäisi hoitaa. Niinpä edustajistoon kuuluva ainejärjestöaktiivi voisi viedä oman ainejärjestönsä terveisiä ja päätöksentekovaiheessa ottaa huomioon sen, mitä asiasta on mahdollisesti ainejärjestön piirissä puhuttu.

Itse asiassa Tampereen yliopiston ylioppilaskunnan muodostamme me. Tamy on yhtä kuin opiskelijat, eikä se tästä syystä saa jäädä niin etäiseksi, ettei edes tiedetä, mitä luottamuselimiä siinä on. Ja vähin, mitä jokainen voi tehdä, on käydä äänestämässä.

TIEDEYHTEISÖN LIKAPYYKKIÄ

Tänä syksynä on minua ahdistanut kuin muinoin ensimmäisenä opiskeluvuonna, kun kaikki oli uutta ja outoa. Nyt on sentäs kaikki opintoihin liittyvät jutut kohtalaisesti hallinnassa, ja sisältöjä lukuunottamatta uutta on enää vähän, mutta se muu. Se se vasta outoa onkin.

Melkein joka päivä kiirii korviin juttuja eri laitoksilla tapahtuvista "kähminnöistä". Osa jutuista liikkuu huhujen tasolla, mutta tässäkään tapauksessa ei liene savua ilman tulta. Laitokset tuntuvat olevan tieteen rötösherroja ja narreja puolillaan. Meno on kuin konsaan hiekkalaatikolla: "mä en tykkää susta" -meininki vallitsee ja kovat otteet purevat parhaiten - voittajiksi selviytyvät hallintorutiineja parhaiten hallitsevat.

Yliopisto, jos niikseen sattuu, on hieno yhteisö. Sen piirissä ajattelisi ihmisillä olevan mitä mainioimmat mahdollisuudet todella merkittävän tutkimuksen tekoon, mahdollisuudet yhteistyöhön oman alansa muitten tutkijoiden kanssa ja mahdollisuudet vuorovaikutukseen muiden alojen tutkijoiden kanssa. Mahdollisuudet varmasti ovatkin olemassa, mutta miten niitä käytetään? Vaikuttaa siltä, että valtapelin kuvioiden hoito on tieteen tekoa tärkeämpää.

Mitä tekemistä minulla opiskelijana on kaiken tämän kanssa? Ei välttämättä mitään, mutta miten voi sumentaa silmänsä, korvansa ja tajuntansa kaikelta ympärillään tapahtuvalta? Yliopistoltakin puuttuu reilun pelin henki, ja tuntuu, että opiskelijana on vaikeata pysyä täysin erossa erinäisten likapyykkien pesusta. On myös muistettava varoa sanojaan: joillain laitoksilla on opiskelija joutunut johdon epäsuosioon koska hänet oli nähty liian usein keskustelemassa sellaisen opettajan kanssa, jolle suosion aurinko ei sillä kertaa paistanut.

Tieteen ihanne ja laitostyöntekijät ovat tänä syksynä tuntuneet käsiteparilta yö ja päivä. On pettymys huomata, että ihmisten raadollisuus hallitsee myös yliopistoyhteisöä. Professoritkin alentuvat kuuntelemaan salaa ovien takana ja väittelijä voi vastata työtänsä koskevaan yleisökommenttiin uskomattoman epäasiallisesti. Miksi näin?

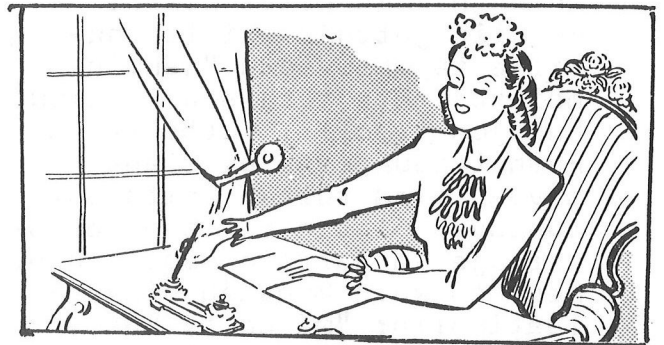
Kaikesta huolimatta
parempaa syksyn jatkoa
kaikille

toivoo MEMU

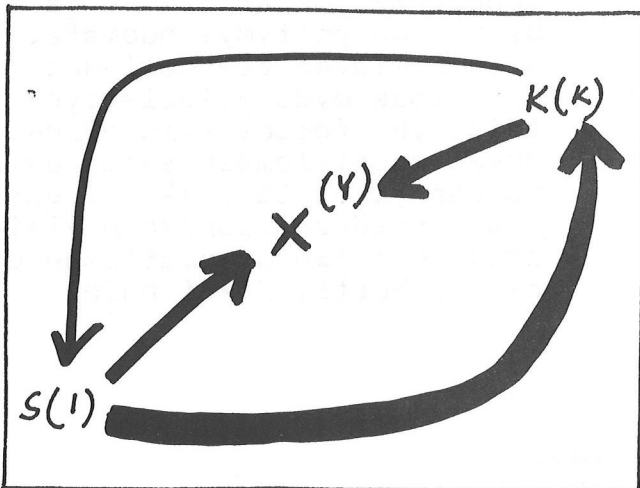
METEOROLOGIA HYÖTYKÄYTTÖÖN!

Poikkitieteellisyys on nyt muotia. Kirjastotieteilijätkään eivät ole enää omaa napaansa tuijottavia yksityisyrittäjiä, vaan uskaltavat tähyillä naapurinsakin napaa... Tästä oivana esimerkkinä on ohessa oleva meteorologi-kirjastotutkija Ilmi Ilmonen-Kirjosen piakkoin julkaistavasta tutkimuksesta "Suomen sääolojen vaikutus kirjastonkäyttöön" tehty lyhennelmä, joka antaa aivoittelun aihetta itsekullekin. Kiireistä tiedenaista ei toimitus uupumattomista yrityksistä huolimatta saanut haastateltavaksi, sillä tutkija Ilmonen-Kirjonen oli Cannesin kansainvälisillä ilma- ja kirjastotieteen messuilla Lapualla.

Kirjasto ja ilmasto ovat kiistämättä osa yhteiskuntaa ja enemmänkin. Tutkimus on jo kauan sitten osoittanut, että ilmasto on ollut olemassa yhtä kauan kuin yhteiskuntakin - jopa sen alkeellisinta yhteisömuotoa myöten - ja toisaalta kaikissa sivistyneissä yhteiskunnissa on kirjastolaitos. Tästä on helposti pääteltävissä, että yhteiskunnan perustana sekä kirjasto että ilmasto ovat välttämättömiä perustekijöitä, joita ilman yhteiskunta ei eksistoi. Allaoleva kaavio selventää tilannetta:

Arvostettu tutkija Ilmi Ilmonen-Kirjonen tutkijankammiossaan (Arkistokuva v:lta 1927)

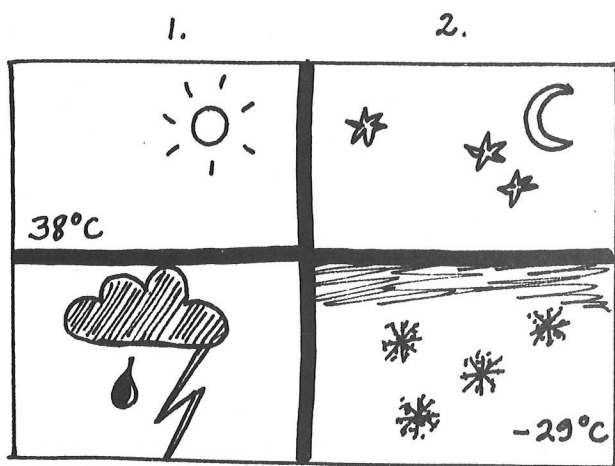
Kaavio 1.

On todettu - alalleen antautuneiden kirjastonhoitajien pettymykseksi - että ilmasto on dominoiva kirjastoon nähden. Ensiksikin on lähdettävä siitä tosiseikasta, että vasta tietyt ihmiskunnalle suotuisat sääolot sallivat edellytykset kirjastojen perustamiselle. Kirjaston pääasiallinen materiaali on paperi, papyrus, kirjakäärö, joka on verrattoman altis erilaisille säätilan muutoksille. Kirjasto joutui jo varhaisessa vaiheessa kehittämään kokoomilleen ulkoisen suojan, jolloin arkkitehtuuri alkoi kehittyä. Nykyään puhutaan jo kirjastorakennuksista, ei pelkistä kirjakasoista. Ma-

teriaalia on yritetty sinnikkäästi kehittää ja on edetty nk. AV-välineisiin saakka, mutta nekään eivät ole kestäviä tiettyjä ilmaston erityis-tiloja vastaan - esimerkiksi tulipalot (metsä- ym. aavikko-palot) tuhoavat erityisen paljon oivallisia kirjastokokelmia. (Iloksi on kerrottava, että Yhdysvalloissa ja Australiassa ollaan kehittämässä asbestikirjoja ja -jäljenteitä.

Suomessa ilmaston on jo 1970-luvulla huomattu vaikuttaneen kirjasto-oloihin. Erityisen huolestuttavasti kirjaston käyttö vähenee kesäkuukausina.

Tarkoin asiaa tutkittuani olen päätenyt seuraaviin syihin, jotka esitään oheisessa nelikentässä:

Kaavio 2.

1. Helteet, kuumuus ja nk. "kaunis ilma". Vaikuttavat lamaannuttavasti ihmisten elintoimintoihin ja kirjastokäyttäytymiseen. Kansainvaelluksia hiekkarannoille, yleensä lyhytaikaisia (päätyvät ilmiöön 2., 3. tai 4., joista myöhemmin). HUOM. Tietyillä ylikehittyneillä ihmisryhmän edustajilla nk. kevyt viihderomaani (Jerry Cotton, Angelica, Aku Ankan taskukirja) muassaan.

2. Ilta, yö. Käytetään normaalioloissa ylipitkään leppäilyyn tai kuuhun/tähtiin tuijotteluun. Vaihe, joka ihmiskunnan automatisoitua lyhenee ja voidaan käyttää hyödyllisemmin. Tarjoaa lukemattomia resursseja kirjastonkäytön laajaan hyväksikäyttöön.

3. Rajuilmat, myrskyt, nk. "ruma ilma". Ilmaantuu useimmin parhaaseen kirjastonkäyttöaikaan ja estää reippaan ulkoilun lähimpään kirjastoon. Metron yleistyessä tämä ilmaston rappioilmiö tulee menettämään merkitystään.

4. Pakkanen, lumikuurot. Harvinainen, mutta sitäkin varteenotettavampi kirjastonkäytön sääeste kesäkuukausina. Esiintyy pohjoisella pallonpuoliskolla kuitenkin joka toinen kesä, lähinnä kesäkuun alun ja juhannuksen välisenä aikana. Tällöin suositaan kirjastojen sulkemista ja kesälomien järjestämistä kyseisenä ajanjaksona.

Varusteisiin on edellämainittuina poikkeusaikoina kiinnitettävä runsain mitoin huomiota. Asiallinen pukeutuminen on kirjastotiloissa tarpeen, jollei peräti välttämätöntä. Hellekausi riittää, että on yleensä pukeutunut - alastomuus voisi olla kirjastovirkailijoita hämmäntävää, ovathan he useimmiten perheelli-

siä naishenkilöitä. Ilta-
hämärän ja yön aikaan ei
kirjasto ole auki, joten
turha pukeutua erityisesti
tätä käyntiä varten. Myrsky-
ja pakkassäässä suojautu-
minen märkää ja kylmyyttä
varten on suotavaa, mutta
kirjastoon astuttaessa on
ehdottomasti vaatekerta
vaihdettava näihin varatuissa
eteistiloissa. (Kauppoihin on jo tullut kivoja kirjasto-
joggingasukkonaisuuksia.)

Miten kirjastonhoitaja voisi
jokapäiväisessä työssään sit-
ten edistää kirjastonkäyttöä,
olipa sää mikä hyvänsä? Kir-
jastonhoitajaliitto aloittaa
juuri tähän tähtäävän kirje-
kurssiopetuksen Jokanaisen
meteorologiaa ja tähdistä-
ennustamista, joka takaa kol-
messa - viidessä viikossa
vähintään yhtä hyvät taidot
kuin tv-uutisten sääprofet-
toilla. Lisäksi tähän yhdis-
tetyt kirjastotieteelliset

KIRJASTOJOGGINGMUOTIA

Yllä: kiva nuorison oloasu
(tiedustelut Nahka &
Kettinki Oy)

Vas.: Gene Kellyn suosikki-
kirjastopuku

pohjatiedot TAY:n k&i-laitok-
sella antavat valmiudet tule-
vaisuuden kirjasto- ja sää-
poliittiseen ennusteluun ja
muutosten tekoon. On tuleva
aika, jolloin kirjasto määrää
säätilan niin Suomessa kuin
koko maailmassakin. Ja yl-
peänä voin todeta, että alan
pioneerit löytyvät maastamme.

Pikku
Myy

OPINTOPIIRIN SYVIN OLEMUS (?)

33.

Hiljattain läpäisi ensimmäinen kirjastotieteen väitöskirja akateemisen kontrollin ja lokamarraskuussa laitoksemme laatii uuden tutkimuspoliittisen ohjelman, jossa mm. määritellään tulevat tutkimuksen ydinalueet.

Näistä parista tapahtumasta lienee halukkuutta keskustella laajemminkin. Siksi syksyn mittaan tullaan järjestämään pari opintopiirin tapaamista. Lokakuun 13 klo.17.15 Pertti Vakkari kertoilee opiskelija-huoneessa (6 krs.) lukemistutkimuksesta yleensä sekä väitöskirjassaan erityisesti. Vakkarihan on tutkinut lukemisen ja kirjastonkäytön välisiä yhteyksiä. Tarkoitus on myös puhua siitä, mitä Pertillä nyt on mielessä. Koska väitöstilaisuuden yleiskeskustelu katkesi lyhyeen, on monille varmaan jäänyt kysyttävää ja kommentoitavaa.

Tutkimuspoliittinen ohjelma määrittelee karkeasti sen, mitä teemoja laitoksemme tutkimustyössä tullaan toteuttamaan. Siksi se on tärkeä paperi kaikille opiskelijoille: monet gradut tulevat pureutumaan ohjelman mainitsemiin ydinongelmiin. Tietysti opiskelijat saavat vapaasti valita omat graduaiheensa, mutta toisaalta eivät tutkimusintressit nouse tyhjästä. Lisäksi on todennäköistä, että laitoksen opettajat valikoidaan sen mukaan, mitä aloja (ja millä tavalla) pidetään tärkeinä.

Jos ensin tähdennetään luokituksen ja indeksoinnin merkitystä ja sitten määritellään se tietojenkäsittelyopin osa-alueeksi ja valitaan opettaja tämän näkökulman mukaan, tulevat myös tuolle alalle tehtävät monet opin- näytteet muovautumaan em. käsitteen mukaisesti.

Eli: opiskelijoiden on mielekästä osallistua tutkimusohjelman laadintaan. Siihen on mahdollisuus 13.10 klo.14.15 laitoksella järjestettävässä laitoskokouksessa sekä myöhemmin syksyllä järjestettävässä

opintopiirin kokouksessa, joka tulee tarkemmin pureutumaan laitoskokouksessa esitettävään tutkimusohjelmaehdotelmaan ja mahdollisiin vaihtoehtoihin, sekä niiden seurauksiin. Mukana tullaan pyytämään myös laitoksen edustajia.

Siinä hieman ennakkotietoa opintopiirin ohjelmasta. Iske lusikkasi soppaan!

